

Hoop voor een door angst geteisterde wereld

Hoop voor een door angst geteisterde wereld

Gedurende de eeuwen dat de mens op aarde bestaat, hebben honderden miljoenen mensen voortijdig het leven verloren als gevolg van oorlogen; volgens sommige schattingen gaat het zelfs om een miljard mensen. In de meeste gevallen hoopte men aan het einde van deze oorlogen dat de agressie van het ene land tegen het andere zich niet zou herhalen en dat de wereld voor eens en voor altijd van angst verlost zou zijn. Sterker nog, wanneer de doelstellingen van dergelijke conflicten tussen naties worden bekendgemaakt, wordt vaak verklaard dat een van de doelen het bevrijden van angst is.

Dit lijkt misschien een nobele doelstelling, maar wanneer oorlogen ten einde zijn gekomen, zijn de harten van bijna alle betrokkenen vrijwel onvermijdelijk vervuld van nog grotere angst voor de toekomst. Het voortdurende falen na bijna elke oorlog om geschillen tussen naties bij te leggen, heeft vroeg of laat geleid tot verdere conflicten en ervoor gezorgd dat de angst toenam in plaats van afnam. Zo is het verhaal van de menselijke geschiedenis altijd geweest.

De angsten van de wereld van vandaag zijn diep geworteld in het onvermogen van menselijke leiders

om werkbare oplossingen te vinden voor de problemen die voortkomen uit egoïsme en haat. Er was een tijd dat de wijzen van de aarde de mensen vertelden dat de mensheid, door een proces van evolutie, gestaag vorderde naar een hogere staat van beschaving en dat angst spoedig een verleden zou zijn. De wereld wordt beter, zeiden ze, en spoedig zullen we een utopie van vrede en welwillendheid hebben, wat de droom van de profeten en het lied van de dichters is geweest.

Als bewijs dat deze rooskleurige visie op de toekomst gerechtvaardigd was, werden we gewezen op de vooruitgang in het onderwijs en werd ons verteld dat een verlichte wereld wel beter zou weten dan internationale geschillen door middel van oorlog te beslechten. Er werd ons ook gevraagd stil te staan bij de grote vooruitgang in de wetenschap, die eveneens zou bijdragen aan blijvende vrede tussen de naties. Bovendien werd beweerd dat de religie zo'n snelle opmars maakte op aarde dat de hele wereld spoedig zo doordrongen zou raken van de filosofie van Jezus' Bergrede dat oorlog onmogelijk zou worden. Helaas weten we maar al te goed hoe al deze, en de vele andere beweringen die werden gedaan, jammerlijk hebben gefaald.

EEN DOOR ANGST GEDOMINEERDE WERELD

Angst voor oorlog is echter slechts een van de vele omstandigheden die in de huidige wereld onrust zaaien in de harten van de mensen. Nu we het tweede kwart van een eeuw in het nieuwe millennium zijn

ingegaan, worden individuen, samenlevingen en naties door vele andere angsten geteisterd. Hieronder geven we slechts een gedeeltelijke opsomming van enkele van deze angsten:

Angst in verband met politieke verdeeldheid en polarisatie binnen landen, met name in de zogenaamde westerse wereld, wat in veel landen tot onrust en geweld heeft geleid.

Angst voor wat een voortdurende strijd en onrust lijkt te zijn die uitgaat van het Midden-Oosten, en de mogelijke gevolgen daarvan voor de wereld als geheel.

Angst voor een verdere verslechtering van de betrekkingen tussen de wereldmachten China, Rusland en de Verenigde Staten, die allemaal op economisch en ander vlak nauw met elkaar verweven zijn.

Angst voor de nog onbekende gevolgen van de voortdurende ontwikkeling van kunstmatige intelligentie („AI“), en de vraag of de mensheid in staat zal zijn de vooruitgang en het gebruik ervan veilig te beheersen.

Angst voor kleine, onberekenbare landen, regeringen en leiders, die, hoewel klein in vergelijking met de wereldmachten, grote schade kunnen aanrichten aan belangrijke delen van de samenleving als ze niet in toom worden gehouden.

Angst, in het algemeen, voor wat een voortdurende financiële en economische onzekerheid lijkt te zijn op zowel regionaal, nationaal als mondiaal niveau.

Angst voor de toenemende gevolgen van klimaatverandering, met name de implicaties ervan met betrekking tot de kans op krachtigere natuurrampen, zoals verwoestende stormen, branden, aardbevingen of ongekende veranderingen in weerpatronen.

Angst voor onvoorziene ziekten, zoals we die de afgelopen jaren hebben meegemaakt als gevolg van de coronapandemie en de verwoestende gevolgen daarvan voor de wereld.

Angst dat de „cultuuroorlogen“ zullen blijven toenemen – of het nu gaat om moraliteit, ras, religie of andere terreinen – in die mate dat de samenleving in het algemeen zo gefragmenteerd en verdeeld raakt dat zij binnenkort door gebrek aan richting in zichzelf zou kunnen instorten.

Ten slotte bestaat de vrees dat de symptomen van onrust op al deze gebieden in zulke mate en in alle richtingen zullen blijven toenemen, dat het uiteindelijke voortbestaan van de mensheid in twijfel wordt getrokken. Zo is de toestand van de door angst gekenmerkte wereld van vandaag. Daarom vragen wij: is er echte hoop op herstel en op het uitbannen van angst in de harten van de mensen?

ONZE TIJD IN DE PROFETIE

Hoewel de huidige omstandigheden van angst en benauwdheid voor velen in de wereld onverwacht zijn gekomen en ondanks de beweringen van een steeds verder voortschrijdende beschaving, is het voor zorgvuldige bestuderen van de Bijbel geen verrassing geweest; want door de bladzijden heen hadden Gods geïnspireerde profeten dit voorspeld. De profeet Daniël bijvoorbeeld voorspelde juist dit tijdperk in de menselijke geschiedenis en beschreef het als een „tijd van benauwdheid zoals er nog nooit geweest is sinds er een volk bestaat“. (Daniël 12:1). Jezus citeerde deze profetie van Daniël en legde uit dat de vervulling ervan zou plaatsvinden ten tijde van zijn Tweede Komst en het einde der tijden.

Jezus schetste enkele details van deze tijd van benauwdheid en zei dat er op aarde „ontzetting onder de volken en verbijstering“ zou heersen, en dat de harten van de mensen zouden bezwijken van angst wanneer zij uitkeken naar de dingen die over de aarde zouden komen. (Lukas 21:25,26). Jezus' verwijzing naar de angst die de harten van de mensen zou vervullen, is voldoende om aan te geven dat hij naar de huidige tijd verwees, want nooit eerder is er zo'n wijdverspreide angst onder de mens geweest als vandaag de dag. Toen Jezus zei dat er op aarde ontzetting onder de volken en verbijstering zou zijn, illustreerde hij deze gedachte door het te vergelijken met het gebrul van de zee en de golven. Dit is inderdaad een zeer treffend symbool voor de rusteloze, ontevreden massa's van de mensheid van

vandaag, die hopeloos trachten de verwoesting af te wenden waarvan zij vrezen dat deze zal worden aangericht door de aanstormende vloedgolf van menselijk egoïsme, in gang gezet door juist die wetenschap en technologie die ooit opschepte over haar vermogen om de wereld naar vrede en welwillendheid te leiden.

Ook de profeet David voorspelde deze tijd waarin wij leven; en net als Jezus vergeleek ook hij de chaos van de wereld met het onophoudelijke beuken van de zee en de golven, terwijl de luidruchtige eisen van mensen en naties de bolwerken van een beschaving bestormen die ooit als onneembaar werd beschouwd. Davids profetie is gericht tot hen die geloof hebben in het Woord van God, en over hen verklaart hij: „Daarom zullen wij niet vrezen, al wordt de aarde ook verplaatst, en al worden de bergen ook in het midden van de zee geworpen; al brullen de wateren daarvan en zijn zij onrustig, al schudden de bergen door het opzwellen ervan.” Psalmen 46:2,3

„Wij zullen niet vrezen”, verklaart de profeet. Als christenen hoeven we niet bang te zijn voor wat er over de aarde zal komen; dat wil zeggen, we zullen niet vrezen als we ons verdiepen in de profetieën van de Bijbel en geloof hebben in wat daarin wordt verkondigd over vandaag en morgen. De profetieën van de Bijbel bevatten de enige echte verklaring voor de oorzaak van de huidige wereldwijde ellende en bieden het enige hoopvolle perspectief op de uitkomst van deze huidige donkere periode van angst. Het plan van God met betrekking tot de menselijke bestemming kennen,

betekent vrede en vreugde in ons eigen hart hebben, ondanks de angst die ons omringt, en in staat zijn om troostende zekerheid uit te stralen naar anderen. Wat zal volgens de Bijbel de uitkomst zijn van deze tragische tijd van angst en ellende? Er wordt wel gezegd dat deze huidige tijd een afspraak met het lot heeft. Dat klopt, maar God heeft de leidende hand over dat lot, en de gevolgen zijn zo verstrekkend dat de verbeelding er bijna door wordt overweldigd wanneer we ze proberen te bevatten. Kort samengevat zijn de feiten, zoals aangegeven in het Woord van God, de volgende:

We naderen het einde van een tijdperk in het plan van God. Ja, meer nog, we naderen het einde van de wereld. Het zal niet, zoals velen ooit ten onrechte veronderstelden, het einde van de aarde zijn (Prediker 1:4), maar het einde van Satans heerschappij over de aarde, die zal worden vervangen door de heerschappij van Christus. We leven nu in de tijd van zijn terugkeer en de voorbereiding op de vestiging van zijn koninkrijk.

DE TEKENEN VAN ZIJN AANWEZIGHEID

Toen Jezus de kenmerken van onze tijd voorspelde en verklaarde dat het een tijd zou zijn waarin de harten van de mensen vervuld zouden zijn van angst, was dat in antwoord op vragen die zijn discipelen hem stelden. Die vragen luiden: „Wat zal het teken zijn van uw aanwezigheid en van het einde van de tijd?” (Mattheüs 24:3). Bij het citeren van deze vragen hebben we een correcte vertaling gebruikt van de Griekse woorden die in de „ ” worden gebruikt. In sommige bijbelvertalingen

is deze passage verkeerd vertaald tot: „Wat zal het teken zijn van uw komst en van het einde van de wereld?” De discipelen vroegen echter niet hoe zij zouden weten wanneer de tijd van Jezus' terugkeer nabij was, maar veeleer hoe zij zouden weten wanneer Hij daadwerkelijk was teruggekeerd.

Het antwoord van de Meester op deze vragen biedt de enige betrouwbare verklaring voor de huidige toestand in de wereld en de enige echte hoop op betere dagen die nog zullen komen. Het onthult dat we het einde van het huidige tijdperk naderen en leven in de tijd van zijn Tweede Aanwezigheid. Dit betekent op zijn beurt dat de tijd nabij is voor de vervulling van die vele beloften uit Gods Woord die spreken over de zegeningen van vrede, vreugde en leven die de mensheid ter beschikking zullen worden gesteld als gevolg van de komende duizendjarige heerschappij van Christus, de Koning der koningen en Heer der heren.

Dit betekent niet dat Jezus als mens op aarde zal regeren. Zijn eerste bezoek aan de aarde was als mens, opdat Hij, zoals Hij zelf uitlegde, Zijn vlees in de dood zou geven voor het leven van de wereld. (Johannes 6:51). Maar nadat Hij door het offer van Zijn menselijkheid aan het kruis op Golgotha de weg tot bevrijding van de dood had gebaad, werd Hij uit de doden opgewekt als een glorieus goddelijk Wezen, van dezelfde aard als de Schepper zelf, „die niemand ooit heeft gezien en ook niet kan zien”. 1 Timotheüs 6:16

Door een veel te letterlijke uitleg van sommige profetieën in Gods Woord zijn er zeer grove

voorstellingen van de wederkomst van Christus ontstaan. Sommigen hebben verondersteld dat wanneer Hij terugkeert, Hij zou worden gezien als een man die in de lucht zweeft, en dat er tegelijkertijd enorme natuurrampen in de hemel en op aarde zouden plaatsvinden, waarvan de verwoestende kracht alles zou overschaduwen wat de mens ooit heeft kunnen bewerkstelligen, zelfs met behulp van kernwapens.

Nu zien we echter dat de profetieën die als basis dienden voor dit onjuiste concept van de wederkomst van Christus, symbolisch verwijzen naar de ontwrichting van door mensen gecreëerde instellingen die onze beschaving hebben gevormd. Dit is wat de profetieën beschrijven als het einde van de wereld – niet het einde van de aarde, maar wat de apostel Paulus omschrijft als „deze huidige boze wereld“. (Galaten 1:4). Jezus verwees naar Satan, de Duivel, als de „vorst van deze wereld“; het einde van de wereld betekent dus het einde van Satans rijk, het einde van zijn heerschappij over de gedachten en harten van de mensen. Johannes 12:31

Elke christen zou blij moeten zijn met elk teken dat erop wijst dat het einde van de wereld nabij is. De hele mensheid zal zich verheugen wanneer zij beseft dat Satans wereld ten einde is gekomen; want dan zullen zij de kans krijgen om burgers te worden in een nieuwe wereld – niet in een nieuwe, door mensen opgebouwde beschaving, maar in een nieuwe orde waarin het gezag en de wetten die van het koninkrijk van Christus zullen zijn.

De wereld die nu ten einde loopt, is nooit geheel bevredigend geweest, zelfs niet voor degenen die zich het meest enthousiast hebben ingezet om haar voortbestaan te verzekeren. Het is waar dat er veel goeds in heeft gezeten, maar zonde en kwaad hebben de overhand gehad. Ziekte, pijn en de dood zijn de gevreesde erfenis van iedereen geweest. Haat en oorlog hebben het geluk van de mensen verpest en de vrede van de naties vernietigd.

De angst voor nog ergere dingen die nog zullen komen, zowel hier als in het hiernamaals, heeft ertoe bijgedragen dat mannen en vrouwen beroofd zijn van de vreugde die anders, althans tijdelijk, de hunne zou kunnen zijn. Waarlijk, zoals de Schrift verklaart, is het een slechte wereld geweest, en hoe meer we de kenmerken ervan bestuderen, hoe meer we beseffen dat Jezus wist waarover Hij sprak toen Hij verklaarde dat Satan de vorst ervan is.

We kunnen allemaal blij zijn dat er een einde komt aan zo'n wereld, en dat, zoals de Schrift verkondigt, haar heerser gebonden zal worden en uiteindelijk vernietigd zal worden. Jezus zei dat degenen die in deze tijd leven en geloof hebben in Zijn Woord, wanneer zij de dingen zien gebeuren die Hij heeft voorspeld, hun hoofd met hoop en vreugde zouden moeten opheffen, want de tijd van hun verlossing, en de verlossing van de mensheid, van zonde en dood zou nabij zijn.

VIJANDEN Vernietigd

In een geïnspireerde profetie over het koninkrijk van Christus, die ons door de apostel Paulus is gegeven,

verklaart hij dat Christus moet regeren totdat alle vijanden onder zijn voeten zijn gelegd en dat de laatste vijand die vernietigd zal worden de dood is (1 Korintheërs 15:24-26). Dit geeft aan dat een van de doelen van de heerschappij van Christus de vernietiging van vijanden is – vijanden van God, van de mens en van de gerechtigheid. Hoewel de dood de laatste van deze vijanden zal zijn die door de heerschappij van Christus wordt uitgeroeid, zullen andere vijanden al vóór die tijd worden vernietigd, en tot de eersten daarvan behoren de egoïstische en zondige instellingen op aarde die de heerschappij van Christus, gebaseerd op gerechtigheid en rechtvaardigheid, op een manier in de weg staan. De vernietiging hiervan brengt tijdelijke moeilijkheden en leed met zich mee voor de mensen die door deze instellingen in slavernij zijn gehouden. Dit is wat de profeet Daniël beschrijft als „een tijd van benauwdheid, zoals er nog nooit is geweest sinds er een volk bestaat.” Daniël 12:1

In de profetie van de tweede Psalmen wordt Jezus aangeduid als de grote koning van de aarde die God heeft aangesteld om te regeren. Er werd geprofeteerd dat, voordat Hij Zijn heerschappij in macht en glorie zou aanvatten, de volken van de wereld een tijd van „verdrukking” zouden doormaken zoals er „sinds het begin van de wereld tot op heden” nog niet was geweest. (Mattheüs 24:21). In verband met deze voorspelde catastrofale omverwerping van de bestaande orde zijn we in iets meer dan de afgelopen eeuw getuige geweest van de ondergang van vele erfelijke vorstenhuizen in Europa en de chaos in de

wereldpolitiek die daarop volgde. In Jezus' eigen profetie over deze gebeurtenissen verklaarde Hij dat alle volken van de aarde zouden rouwen vanwege Zijn aanwezigheid, en we zien deze rouw vandaag de dag in alle landen van de wereld.

We kunnen God echter danken dat deze benauwdheid slechts tijdelijk is. De wederkomst van Christus was bedoeld om vrede, vreugde en leven te brengen aan een stervende wereld – en dit zal het uiteindelijke resultaat zijn. Maar om dit te bereiken, moet er een nieuw bestuur worden gevestigd, en dit vereist de omverwerping van dat bestuur waarin Satan de onzichtbare en, in de meeste gevallen, de onherkende vorst is geweest.

Als u zich ooit heeft afgevraagd waarom de leiders van de wereld, die alle voordelen van de hedendaagse cultuur en het onderwijs genieten, er niet in zijn geslaagd de wereld uit haar neerwaartse spiraal naar vernietiging te halen, dan is het antwoord te vinden in de profetieën van de Bijbel. Het antwoord is dat er een goddelijke invloed is ingegrepen in de aangelegenheden van de mensheid ter voorbereiding op de vestiging van een nieuwe orde – een invloed die geleidelijk wordt uitgeoefend door de onzichtbare aanwezigheid van de goddelijke Christus.

De omverwerping van de instellingen van zonde en egoïsme – die instellingen die onderdrukking en oorlog hebben bevorderd – is slechts het begin van het werk van de goddelijke Christus. Het is als het mes van de chirurg dat wordt gebruikt om het leven van een stervende patiënt te redden. Al ongeveer zesduizend

jaar is de mensheid aan het sterven. De mens is er zelf niet in geslaagd een remedie te vinden tegen de giftige steek van de zonde die iedereen de dood toebrengt. Nu is Christus, de Grote Geneesheer, gekomen om hier verandering in te brengen, en de eerste noodzakelijke stap is om de mensheid, de patiënt, in een nieuwe omgeving te plaatsen en onder rechtvaardige en eerlijke wetten te brengen. Het is de voorbereiding hierop die overal ter wereld de ineenstorting van het menselijk gezag veroorzaakt.

IN DE LAATSTE DAGEN

De enigen die tot nu toe de betekenis begrijpen van wat er op aarde gebeurt, zijn degenen die door geloof bereid zijn het getuigenis van het Woord van God te aanvaarden. Voor hen zijn de profetieën van de Bijbel als een baken dat hen vertelt dat, ondanks deze donkerste periode die de mensheid ooit heeft meegemaakt, een glorieuze dageraad op het punt staat aan te breken. Dit zal een dag zijn waarop de zegeningen van gezondheid, vreugde, vrede en leven zullen uitstralen vanuit de aanwezigheid van Christus, de nieuwe Koning, die glorieuze, goddelijke Heerser die profetisch wordt beschreven als „de Zon der gerechtigheid”, die „zal opgaan met genezing onder Zijn vleugels”. Maleachi 4:2

Uiteindelijk echter, en naar wij geloven niet lang meer, zal de hele mensheid zich gaan realiseren dat er in de aangelegenheden van de mensheid een macht wordt uitgeoefend die die van door mensen ingestelde regeringen overstijgt. Dit zal duidelijk worden door het

voortdurende falen van menselijke inspanningen om enige blijvende vrede en veiligheid onder de mensen te herstellen.

De heersers van de wereld van vandaag denken nog steeds dat zij de meesters zijn van het menselijk lot, dat hun wijsheid en de indrukwekkende kracht van hun legers in staat zullen zijn vrede aan de naties op te leggen. Gods manier om vrede te vestigen wordt nog steeds geminacht door de wijzen van de wereld. Maar naarmate al hun inspanningen blijven mislukken, zullen zij geleidelijk aan hulp gaan zoeken bij een hoger gezag. Dit, wat nog een toekomstige ontwikkeling is in de gedenkwaardige tijd waarin wij leven, wordt door de profeet Micha als volgt beschreven: „In de laatste dagen zal het geschieden, dat de berg van het huis des Heren zal worden gevestigd op de top der bergen, en hij zal verheven worden boven de heuvels; en volken zullen ernaartoe stromen. En vele volken zullen komen en zeggen: ‘Kom, laten wij opgaan naar de berg van de Heer en naar het huis van de God van Jakob; Hij zal ons Zijn wegen leren, en wij zullen Zijn paden bewandelen.’ Want de wet zal uit Sion uitgaan, en het woord van de Heer uit Jeruzalem. En Hij zal recht spreken onder vele volken en machtige naties in de verte terechtwijzen; en zij zullen hun zwaarden tot ploegscharen omsmeden en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal nog het zwaard tegen een ander volk opheffen, noch zullen zij nog oorlog leren. Maar zij zullen elk onder zijn wijnstok en onder zijn vijgenboom zitten; en niemand zal hen bang maken; want de mond van de Heer der heerscharen heeft het gesproken.” Micha 4:1-4

Dit is een zeer veelomvattende en geruststellende profetie die, in het licht van de huidige gebeurtenissen, spoedig in vervulling zal gaan, tot eeuwige vreugde van de hele mensheid. Let allereerst op de tijdsbepaling: „In de laatste dagen zal het geschieden.“ Deze profetische uitdrukking, de laatste dagen, verwijst niet naar het traditionele idee van onheil, noch naar de vernietiging van deze aarde, noch naar het einde van het menselijk bestaan op aarde. Het verwijst wel naar de laatste dagen van de heerschappij van Satan over de mensen, de laatste dagen van zonde en dood, de laatste dagen van oorlog, en de laatste dagen van al dat kwaad dat de mensheid heeft geteisterd vanaf de dagen van Eden tot nu toe.

HET HEDEN

We leven nu al in de tijd van deze profetische „laatste dagen“ en zijn al getuige geweest van de vernietiging van een deel van het kwaad dat de meeste naties heeft geteisterd. De erfelijke heersende huizen van Europa, die het volk onderdrukten in de naam van God, zijn al ten einde gekomen. En naarmate de goddelijke bedoelingen in deze laatste dagen vorderen, zullen we uiteindelijk getuige zijn van het einde van totalitaire dictaturen, of deze nu communistisch, fascistisch of anderszins zijn. We zullen ook het einde van de oorlog meemaken, en het einde van de verlammende angst die nu de harten van de mensen vervult.

De laatste dagen die in de profetieën zijn voorspeld, zijn inderdaad een glorieuze tijd om in te leven, en het zal niet lang meer duren voordat, zoals de profeet heeft

verkondigd, de berg van het huis van de Heer op de top van de bergen zal worden gevestigd en de volken ernaartoe zullen stromen. De berg van de Heer is het koninkrijk van de Heer. Daniël beschrijft in het tweede hoofdstuk van zijn profetie de menselijke heerschappij over de aarde symbolisch aan de hand van een schitterend, mensachtig beeld, en het einde van deze heerschappij wordt uitgebeeld door de vernietiging van dit beeld. Het instrument van vernietiging blijkt een steen te zijn, die uiteindelijk groeit totdat hij een grote berg wordt die de hele aarde vult. In zijn uitleg van deze wonderbaarlijke profetie vertelt Daniël ons dat deze berg die de hele aarde vult het koninkrijk van God is.

De profeet Micha beschrijft deze berg, of het koninkrijk van de Heer, als de berg van het huis van de Heer. Dit huis van de Heer is Gods heersend huis, bestaande uit degenen die in de Schrift worden aangeduid als zijn eigen familie van zonen. Jezus is de eerste onder hen, en samen met hem zullen degenen zijn die de uitnodiging hebben aanvaard om met hem te lijden en te sterven. Aan hen is de belofte gegeven dat zij met hem zullen leven en regeren. De apostel Paulus stelt de volgelingen van de Meester op dit punt gerust door te zeggen: „De Geest zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn; en als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen met Christus; zodat, als wij met Hem lijden, wij ook samen verheerlijkt zullen worden.” Romeinen 8:16,17

Wonderwerkende goddelijke kracht garandeert het welslagen van deze nieuwe regering. Satan dacht dat hij Jezus, de Vredenvorst en Koning der koningen, had gedood, maar goddelijke kracht heeft Hem uit de dood opgewekt. Zij die met Hem hebben geleden en zijn gestorven, worden uit de dood opgewekt in wat de Schrift de „eerste opstanding“ noemt, opdat zij met Christus mogen leven en regeren. Openbaring 20:6

In een profetie die de zegevierende heerschappij van het koninkrijk van Christus beschrijft, vertelt Jesaja ons dat „de ijver van de Heer der heerscharen dit zal volbrengen“ (Jesaja 9:7). Als we bedenken dat de kracht van God de Koning der koningen al uit de dood heeft opgewekt en dat die goddelijke kracht eveneens wordt gebruikt om zijn mederegeerders weer tot leven te brengen, kunnen we dan twifelen aan het vermogen van de Heer om al zijn goede beloften door hem te vervullen? Zeker niet!

OP DE TOP VAN DE BERGEN

Laten we daarom nog eens goed kijken naar wat er is beloofd. De profeet Micha verklaart dat dit heersende huis van God zal worden gevestigd op de toppen van de bergen, of koninkrijken – dat wil zeggen, het zal een leidende positie innemen in de aangelegenheden van alle naties, want, zoals Jesaja zegt: „Aan de uitbreiding van zijn heerschappij en vrede zal geen einde komen.“ Jesaja 9:7

„En volken zullen ernaartoe stromen“, vervolgt de profetie van Micha. De menselijke ervaring tot nu toe is geweest dat, wanneer imperialistische regeringen

hun invloedssfeer over andere naties trachtten uit te breiden, velen hun toevlucht zochten in andere landen. Maar dat zal niet het geval zijn bij het koninkrijk van Christus. Naarmate de mensen meer te weten komen over de zich uitbreidende macht van z , zullen zij, zoals de profeet verklaart, ernaartoe stromen.

De profetie geeft ons in dezelfde lijn verdere details en vervolgt: „En vele volken zullen komen en zeggen: Kom, laten wij opgaan naar de berg van de Heer, . . . en Hij zal ons onderwijzen in Zijn wegen, en wij zullen wandelen op Zijn paden.” Tegen de tijd dat dit deel van de profetie in vervulling gaat, zullen de volken de zinloosheid en dwaasheid van hun eigen wegen hebben ingezien. Aangezien al hun pogingen om de wereld te redden van chaos en ondergang op een mislukking zijn uitgelopen, zullen zij dan bereid zijn hun blik te richten op Hem alleen die de oplossing kan bieden, namelijk Christus, die tegen die tijd zal worden erkend als de rechtmatige Koning van de aarde.

Wat zal het resultaat zijn wanneer de volken bereid zijn de wegen van de Heer te leren en toe te passen? Het zal een uiterst gelukkig resultaat zijn, want de profetie verkondigt dat zij hun zwaarden tot ploegscharen zullen smeden en hun speren tot snoeimessen, en dat zij de oorlog niet meer zullen leren. Menselijke wijsheid heeft altijd beweerd dat de enige manier om de vrede te bewaren is om voorbereid te zijn op oorlog, maar deze orde zal door de nieuwe koning van de aarde worden omgekeerd, want naarmate de naties onder de heilige invloed van de koninkrijks wetten komen, zullen de hulpbronnen van de aarde, die voorheen werden

ingezet om de oorlogsmiddelen te verschaffen, worden gebruikt om de mensen te voorzien van de levensbehoeften.

Ook zullen zij nooit meer oorlog leren! Bedenk eens welke verstreckende veranderingen in de menselijke visie en ervaring deze paar woorden inhouden! Ze maken een einde aan de dienstplicht in vreedstijd en de mobilisatie in oorlogstijd. Ze verzekeren de moeders van alle naties dat zij hun zonen niet zullen opvoeden om hun leven in de oorlog te verliezen. Ze maken een einde aan het militarisme in al zijn afschuwelijke vormen. Ze nemen de angst weg uit de harten van de mensen, want iedereen beseft dat wanneer de naties niet langer oorlog leren, zij ook geen oorlog zullen voeren. God zij dank voor een onderwijsprogramma dat de oorlogsstrategie uit het leerplan weglaat!

ONDER DE WIJNSTOK EN DE VIJGENBOOM

Omdat de mensen dan de wegen van vrede en gerechtigheid zullen leren en in praktijk brengen, zullen zij economische zekerheid hebben. Deze zekerheid wordt ons gegeven in dat prachtige beeld van elke mens die onder zijn wijnstok en vijgenboom zit. Dit is gewoon een andere manier om te zeggen dat onder het bestuur van het koninkrijk van Christus de hulpbronnen van de aarde voor iedereen beschikbaar zullen zijn en dat het recht van iedereen om in die hulpbronnen te delen, gewaarborgd zal worden door de wetten van het goddelijke koninkrijk. Omdat dit zo zal zijn, voegt de profetie eraan toe: „En niemand zal

hen bang maken." God zij dank voor deze zekerheid van vrijheid van angst.

Niemand zal hen bang maken! De angst voor agressie achtervolgt tegenwoordig alle mensen, en deze angst beperkt zich niet tot mogelijke of dreigende agressie door naties. Economische agressie, met de daaruit voortvloeiende woekerprijzen, brengt even ernstig leed teweeg onder de massa's. Zo blijft de angst, voortkomend uit de onmenselijkheid van de mens jegens de mens op vele vlakken, het erfgoed van vrede en vreugde vernietigen, dat het recht is van ieder mens, wiens oorspronkelijke ouders naar het beeld van God zijn geschapen. Onder de wetten van het koninkrijk van Christus zal dat recht worden hersteld, want dan zal niemand hen nog bang maken.

DE DOOD VERNIETIGD

Hoe mooi en geruststellend de profetie van Micha ook is, zij geeft niet het volledige plan van God weer met betrekking tot de menselijke bestemming onder het bewind van Christus. Een wereld zonder oorlog en zonder de angst voor oorlog zou een oneindig veel betere wereld zijn dan de wereld die nu ten einde loopt. En als we hier de zekerheid van economische zekerheid voor iedereen aan zouden toevoegen, zouden we een wereld hebben zoals filosofen erover hebben gedroomd, maar nooit hebben kunnen verwezenlijken. Er zouden echter nog steeds andere angsten zijn, evenals verdriet, pijn en de dood.

Er zou nog steeds de angst voor de dood zijn, en vanwege de groteske leerstellingen uit de

Middeleeuwen zou er angst zijn voor wat er na de dood ligt. Er zou nog steeds behoefte zijn aan ziekenhuizen, artsen en begrafenisondernemers. Maar godzijdank zijn er de andere beloften van Zijn Woord die ons verzekeren dat zelfs ziekte en dood, met al het kwaad dat daarmee gepaard gaat, door de heerschappij van Christus zullen worden vernietigd.

We hebben al gewezen op de verzekering van Paulus dat de dood in het koninkrijk van God zal worden vernietigd. Let nu op de profetie van Jesaja 25:6-9. In deze profetie, net als in die van Micha, wordt het koninkrijk van de Heer gesymboliseerd door een berg, en ons wordt verteld dat op deze berg de dood in de overwinning zal worden verslonden, en dat 'de Here God de tranen van alle gezichten zal afwissen . . . En op die dag zal men zeggen', vervolgt de profeet, 'Dit is onze God; op Hem hebben wij gewacht, . . . wij zullen blij zijn en ons verheugen in Zijn redding.'

Deze hoop op verlossing voor een stervend menselijk geslacht wordt door de apostel Petrus in het Nieuwe Testament genoemd. In de profetie van Petrus vertelt hij over het doel van de wederkomst van Christus, namelijk dat deze zal leiden tot wat hij beschrijft als „tijden van herstel van alle dingen, waarvan God gesproken heeft door de mond van al zijn heilige profeten sinds de wereld begon“. (Handelingen 3:20,21). Wij zijn inderdaad blij met de mededeling dat de wederkomst niet zal leiden tot de vernietiging van alles, inclusief de aarde, maar juist tot het herstel of het herstel van alle dingen. Dit betekent herstel van de

gezondheid voor de levenden en de opstanding van de doden.

De tweede komst van Christus leidt nu al tot de vernietiging van deze huidige, slechte orde der dingen, ter voorbereiding op zijn heerschappij van gerechtigheid en liefde. Maar dit is slechts de vernietiging van de egoïstische instellingen van de mens. De mensheid, zowel de levenden als de doden, zal, indien zij zich aan Gods wetten houdt, worden hersteld in datgene wat door de zonde verloren was gegaan. De mens verloor geen thuis in de hemel, maar op aarde. De aarde werd voor de mens geschapen, en toen de mens werd geschapen, kreeg hij heerschappij over de aarde. Maar deze heerschappij, en ook zijn leven, gingen verloren door de zonde. Dit verloren paradijs zal worden hersteld, en het is dit werk van herstel dat door de apostel Petrus wordt beschreven als „tijden van herstel van alle dingen”. Hij verklaart dat dit grootse doel van God al sinds het begin der wereld door zijn heilige profeten was voorspeld; een van de voorbeelden van dit profetische getuigenis is Gods belofte aan Abraham.

Een andere van deze profetische uitspraken die de zegeningen van het herstel beschrijven die het volk ten deel zullen vallen onder het „e” bestuur van het koninkrijk van Christus, is die welke reeds is aangehaald – die gezegende belofte dat de dood in de overwinning zal worden verslonden, en dat de Here God de tranen van alle gezichten zal afwissen. Bedenk eens welke verandering dit in de menselijke ervaring teweeg zal brengen! God zal de tranen van de mensen

afvegen door de oorzaak van hun verdriet weg te nemen; en bedenk eens hoeveel oorzaken van verdriet er vandaag de dag in de wereld zijn en wat het voor de hele mensheid zal betekenen wanneer deze worden weggenomen!

HET VERLANGEN VAN ALLE VOLKEREN

Een andere profeet van God verklaarde, bij het beschrijven van de tijden van herstel, dat „het verlangen van alle volken zal komen“. (Haggai 2:7). Alle volken verlangen naar vrede; zij verlangen naar veiligheid tegen agressie; zij verlangen naar welvaart voor hun volk; en de profeet David verklaart over de nieuwe koning van de aarde, Christus Jezus, dat „Hij de armen onder het volk zal oordelen, Hij de kinderen der behoeftigen zal redden en de onderdrukker zal verbrijzelen.“ Psalmen 72:4

In een andere belofte van herstel verklaart de profeet Jesaja dat dan – dat wil zeggen, tijdens de heerschappij van Christus en zijn kerk – „de verlamde zal springen als een hert, en de tong van de stomme zal zingen“. Hij zegt ook dat „de ogen van de blinden zullen worden geopend, en de oren van de doven zullen worden ontstopt“. (Jesaja 35:5,6). Dit verwijst ongetwijfeld naar degenen die blind en doof zijn voor de zaken van God. Van hen zijn er miljoenen, want de apostel Paulus vertelt ons dat de god van deze huidige boze wereld, die Satan de Duivel is, de ogen van allen die niet geloven heeft verblind, en hen zo heeft verhinderd de ware God van liefde te kennen, lief te hebben en te loven. 2 Korintheërs 4:4

Een andere profeet van God, die de zegeningen van het herstel vanuit weer een andere invalshoek beschrijft, zegt over die duizend jaar van Christus' heerschappij dat dan de kennis van de heerlijkheid van de Heer de aarde zal vervullen zoals het water de zee bedekt (Habakuk 2:14). De mensen zullen niet langer een verscheidenheid aan goden aanbidden en tegenstrijdige religieuze overtuigingen aanhangen. Op dit punt verklaart een andere profetie dat God „de mensen een zuivere taal [of boodschap] zal geven”, en dat zij „de naam van de Heer zullen aanroepen om Hem met één stem te dienen” (Zefanja 3:9). Dan zullen de mensen vrij zijn om de ware God van liefde met heel hun hart en met waar begrip te aanbidden en te dienen.

In het boek Openbaring vinden we nog een prachtige belofte over de zegeningen die het volk tijdens de heerschappij van Christus ten deel zullen vallen. Daarin staat dat Hij dan „elke traan van hun ogen zal afwissen. Er zal geen dood, geen rouw, geen gehuil en geen pijn meer zijn, want de oude orde der dingen is voorbijgegaan.” Openbaring 21:4

Het is moeilijk voor te stellen dat er een wereld bestaat zonder dood, maar God heeft beloofd dat het zo zal zijn, en wij geloven dat en putten daar moed uit. Als zo'n belofte zou zijn gedaan door iemand die minder machtig is dan God, zouden we misschien terecht twifelen. Maar de Schepper kan zulke beloften nakomen, want Hij is de bron van het leven. „In Hem leven wij, bewegen wij en zijn wij”, verklaarde de apostel Paulus. Handelingen 17:28

We begrijpen niet wat ons doet leven en wat ons de kracht geeft om te bewegen, maar God begrijpt het wel, en Hij is ruimschoots in staat om eeuwig leven te schenken aan allen die de wetten van het koninkrijk van Christus zullen gehoorzamen. En juist dat heeft Hij beloofd te doen. Met dit doel keert Christus terug en vestigt Hij Zijn koninkrijk. De Schrift stelt echter dat iedereen die, onder de gunstige omstandigheden van die tijd, weigert te geloven en te gehoorzamen, zoals Petrus het uitdrukt, „uit het volk zal worden uitgeroeid“ (Handelingen 3:23). Eeuwig leven zal alleen worden geschonken aan degenen die zich daartoe kwalificeren door geloof en gehoorzaamheid.

EEN BOODSCHAP VAN HOOP

Dit is de glorieuze hoop die nu kan worden geboden aan de mensen in een door ellende en angst geteisterde wereld. Het is een glorieuze hoop, en door deze te verkondigen volgen we de aanbeveling van de profeet toen hij schreef: „Zeg tot hen die een angstig hart hebben: Wees sterk, vrees niet; zie, uw God zal komen met wraak, ja, God met vergelding; Hij zal komen en u redden.” Jesaja 35:4

Een van de beschrijvende namen die in de profetie aan onze tijd wordt gegeven, is de Dag van Wraak. Het is een tijd waarin Gods rechtvaardige toorn tot uiting komt in de omverwerping van eeuwenoude systemen en instellingen van zonde en onderdrukking. Hoewel de mensen angst en leed ervaren vanwege het ontwortelen van deze huidige boze wereld, is het uiteindelijke doel van God om de mensen van zonde

en dood te redden door de vestiging van het koninkrijk van Christus. Daarom kunnen we tegen de wereld van vandaag, tegen deze door angst vervulde wereld, zeggen: „Vrees niet“ (), want goddelijke tussenkomst in de zaken van de mensheid zal spoedig vrede, gezondheid en leven brengen, evenals de kans op eeuwige verlossing voor alle geslachten op aarde.